

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/168/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124214209
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:3124214209.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenú kolíznym a procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matky C. B., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianky Slovenskej republiky, trvale bytom A., D. E. XXXX/X, t.č. bytom A., F. XX, v konaní zastúpenej: A3 advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom v Trenčíne, Partizánska 25, IČO: 36 735 311 a otca G. E., nar. XX.XX.XXXX, štátneho občana Slovenskej republiky, trvale bytom A. D., H. D. XX, t.č. bytom I. J. K. XXX, v konaní zastúpeného JUDr. Petrom Martiškom, advokátom, Jilemnického 2, Trenčín, o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletemu dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 34P/128/2024-100 zo dňa 20. júna 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 34P/128/2024-100 zo dňa 20. júna 2025 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Zvyšuje sa vyživovacia povinnosť otca k maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX, z doterajšej sumy 125,-Eur mesačne na sumu 260,-Eur mesačne, s účinnosťou od 01.09.2024, ktoré je otec povinný prispievať k rukám matky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred.

II. Dlh otca na zameškanom zvýšenom výživnom pre maloletú A. za obdobie od 01.09.2024 do 30.06.2025 vo výške 1.350,- Eur sa otcovi povoľuje splácať v splátkach po 100,-Eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky, až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. Týmto sa vo výrokovej časti o úprave vyživovacej povinnosti otca k maloletej A. zmeňuje rozsudok Okresného súdu Trenčín, zo dňa 12.10.2015 č. k. 30P/266/2014 - 114.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

2. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na podaný návrh matky, ktorým sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca k maloletej A. z doterajšej sumy 125,- eur mesačne na sumu 350,- eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu. Matka uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.10.2015 sp.zn. 30P/266/2014, právoplatným dňa 21.10.2015, bola maloletá A. zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 125,- eur mesačne, z čoho 25,- eur mesačne je otec povinný zasielať na osobitný účet maloletej za účelom tvorby úspor. Matka uviedla, že od poslednej úpravy výživného uplynulo 9 rokov a na strane maloleteho dieťaťa došlo k podstatnej zmene pomerov. Maloletá navštevuje druhý stupeň ZŠ, od 09/2024 je žiačkou X. ročníka ZŠ. Matka poukázala na to, že s nástupom do školy bolo potrebné zabezpečiť maloletej školské pomôcky v hodnote cca 200,- eur, školskú tašku v hodnote 100,- eur, pomôcky na výtvarnú (50,- eur), pracovné zošity, ZRŠ (15,- eur) a triedny fond. Maloletá sa nestravuje v školskej jedálni.

Matka uviedla, že maloletá je zdravá, ale približne každé 2 mesiace navštevuje zubára s nákladmi od 40,- do 160,- eur a má ďalšie bežné výdavky primerané jej veku. V písomnom návrhu matka uviedla, že maloletá nenavštevuje žiadne platené záujmové krúžky, ale venuje sa korčuľovaniu, bicyklovaniu a lyžovaniu, čo si vyžaduje ďalšie finančné náklady. Na pojednávaní uviedla, že maloletá začala chodiť na jazdecký krúžok, čo stojí 210,- eur na dva mesiace. K svojim pomerom matka uviedla, že ona žije v spoločnej domácnosti s maloletou A., mal. synom B. nar. XX/XXXX a so svojim partnerom, ktorý je otcom maloletého B. a bývajú v byte jej partnera. Ona bola do XX/XXXX na rodičovskej dovolenke so synom a poberala len rodičovský príspevok a prídavky na dve deti, spolu vo výške 593,30 Eur mesačne a chod ich domácnosti financuje v prevažnej miere jej partner. Teraz po skončení rodičovskej dovolenky je ona evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie a poberá dávky v nezamestnanosti cca 1.400,- až 1.500,- eur mesačne. Predpokladá, že nezamestnaná bude do 09/2025, kedy syn nastúpi do MŠ. Príjem otca maloletej matka nevedela uviesť, preto pri spisovaní návrhu vychádzala zo sumy jeho predpokladaného príjmu 1.600,- eur mesačne, pričom otec maloletej je ako šofér medzinárodnej kamiónovej dopravy schopný zarobiť aj 2.000,- eur mesačne.

3. Okresný súd po vykonanom dokazovaní zistil skutkový a skutočný stav vecí, z ktorého vyplýva, že maloletá A. pochádza z mimomanželského vzťahu jej rodičov, ktorí nežijú spolu a rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.10.2015 č.k. 30P/266/2014-114 bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jej výživu sumou 125,- eur mesačne tak, že z toho sumu 25,- eur mesačne mal posielat' na osobitný účet maloletej za účelom tvorby úspor a 100,- eur mesačne ako bežné výživné. Rodičia sa dohodli aj na úprave styku otca s maloletou, ktorá úprava bola neskôr zmenená rozsudkom okresného súdu zo dňa 3.4.2019 č.k. 26P/214/2016. V čase poslednej úpravy výživného bola mala maloletá A. v dojčenskom veku, mala 1 rok a 3 mesiace. Bola zdravá, mala bežné výdavky primerané jej veku. Náklady na jej stravu matka vtedy vyčíslila 100,- až 130,- eur mesačne, na ošatenie a kozmetiku 50,- eur mesačne, otec jej platil poisťku 23,40 eur mesačne. Matka maloletej bola slobodná a spolu s maloletou bývala v spoločnej domácnosti so svojou matkou a sestrou v 3-izbovom byte jej matky. Bola na rodičovskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur mesačne a prídavky na dieťa 23,52 eur mesačne. Okrem maloletej A. nemala iné vyživovacie povinnosti. Otec maloletej bol v čase poslednej úpravy výživného slobodný a býval v domácnosti so svojou matkou a jej priateľom v rodinnom dome jeho matky, ktorej prispieval na náklady bývania 50,- až 100,- eur mesačne. Otec maloletej bol jediným spoločníkom a konateľom spol. A. G. I., ktorá spoločnosť vykonávala autodopravu na Slovensku a otec robil vodiča nákladného auta a podľa vlastného udania zarábala len minimálnu mzdu. Na úver kúpil nákladné auto, ktoré splácal po 335,- eur mesačne a ešte splácal pôžičku matke po 240,- eur mesačne. Vlastnil motocykel a auto zn. VW Passat r.v. 1999. Okrem maloletej A. nemal iné vyživovacie povinnosti.

4. V súčasnosti má maloletá A. necelých XX rokov a je žiačkou X. ročníka ZŠ. Stravuje sa doma. Rekreačne sa venuje korčuľovaniu, bicyklovaniu, lyžovaniu. Začala navštevovať jazdecký krúžok s nákladmi 210,- eur na 2 mesiace + výdavky na výstroj (napr. prilba stála 85,- eur). Maloletá je zdravá, ale často navštevuje zubnú ambulanciu a dentálnu hygienu s priemernými nákladmi podľa udania matky 40,- eur mesačne. Má ďalšie bežné výdavky primerané jej veku.

5. Matka maloletej je slobodná a spolu s maloletou A. býva v spoločnej domácnosti s jej terajším priateľom a ich maloletým synom B.. Bývajú v 3-izbovom byte jej priateľa, kde náklady bývania predstavujú 250,- eur mesačne. Okrem maloletej A. má matka ešte vyživovaciu povinnosť k maloletému B. L. nar. v XX/XXXX, pochádzajúceho z jej terajšieho vzťahu, s ktorým bola do XX/XXXX na rodičovskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok v r. 2024 vo výške 473,30 eur mesačne a v roku 2025 vo výške 482,30 eur mesačne. Od 17.2.2025 je matka maloletej evidovaná na ÚPSVaR ako uchádzačka o zamestnanie a poberá dávky v nezamestnanosti vo výške 47,- eur/deň, t.j. cca 1.400,- až 1.500,- eur mesačne. Predpokladá, že sa zamestná od 09/2025, kedy jej syn nastúpi do materskej školy. Priateľ matky je SZČO a podľa jej udania zarába v priemere 1.200,- eur mesačne netto.

6. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že otec maloletej je slobodný, býva v spoločnej domácnosti s jeho priateľkou v prenajatom 3-izbovom byte, kde náklady bývania predstavujú 400,- eur mesačne, z čoho on platí polovicu, t.j. 200,- eur mesačne. Svoje výdavky na stravu vyčíslil 150,- eur mesačne. Okrem maloletej A. nemá otec iné vyživovacie povinnosti. Otec maloletej je jediným spoločníkom a konateľom spol. A. G. I., pre ktorú spoločnosť on vykonáva prácu vodiča nákladného auta, robí vnútroštátnu aj medzinárodnú dopravu. Nemá uzavretú pracovnú zmluvu so svojou spoločnosťou,

preto z firmy poberá len cestovné náhrady, za rok 2024 spolu vo výške 9.321,50 eur, t.j. v priemere 776,80 eur mesačne. Ešte je na minimálny pracovný úväzok ako garant dopravy zamestnaný u zamestnávateľa M. A. I. I., kde zarába 50,- až 79,- eur mesačne brutto, a ktorý zamestnávateľ platí za neho odvody na zdravotné a sociálne poistenie. Podľa daňového priznania spol. A. G. I., (ktorej jediným spoločníkom je otec maloletej), za roku 2021 spoločnosť dosiahla súčet výnosov 79.716,- eur, súčet nákladov 77.479,30 eur, výsledok hospodárenia pred zdanením predstavoval 2.236,70 eur a základ dane 2.156,70 eur. Podľa daňového priznania s.r.o. za rok 2022 mala spoločnosť súčet výnosov 95.237,01 eur, súčet nákladov 94.634,53 eur, výsledok hospodárenia pred zdanením predstavoval 602,48 eur a základ dane 641,47 eur. Podľa daňového priznania s.r.o. za rok 2023 dosiahla spoločnosť súčet výnosov 90.522,88 eur, súčet nákladov 91.427,06 eur, výsledok hospodárenia pred zdanením predstavoval - 904,18 eur a spoločnosť evidovala daňovú stratu - 899,19 eur. Podľa účtovnej závierky (mikro) spoločnosti za rok 2024 mala spoločnosť výnosy z hospodárskej činnosti spolu 151.024,- eur, náklady na hospodársku činnosť predstavovali 143.450,- eur, výsledok hospodárenia z hospodárskej činnosti predstavoval 7.574,- eur a výsledok hospodárenia za účtovné obdobie po zdanení predstavoval 4.011,- eur. K činnosti uvedenej spoločnosti a ku charakteru výdavkov spoločnosti otec na otázku okresného súdu uviedol, že spol. A. G. I. má náklady za nájom parkoviska 200,- eur ročne, náklady na účtovníka 120,- eur mesačne, leasing za nákladnú súpravu do 1.000,- eur mesačne, náklady na opravy a servis nákladného vozidla v priemere 15.000,- eur ročne, náklady na naftu cca 5.000,- eur mesačne + cestná daň, PZP a pod. Otec uviedol, že hrubý mesačný obrát firmy je asi 10.000,- eur, firma nemá žiadnych zamestnancov a vlastní jedno nákladné auto zn. Volvo r.v. 2006 a osobné auto zn. Audi r.v. 2015. Otec ako fyzická osoba vlastní spoluvlastnícky podiel 1 na dome v D., dodávku zn. Renault Master r.v. 2006 a motocykel BMW r.v. 2001. Okresný súd zároveň poukázal na to, že z internetového portálu Profesia.sk bola zistená ponuka voľného pracovného miesta od zamestnávateľa B. I. pre Bratislavský a Trenčiansky kraj, pre pozíciu Vodič MKD, čistá mzda od 1.900,- eur.

7. Prihliadajúc na vyššie uvedené zistenia okresný súd konštatoval, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletej A. je dôvodný, hoci nie až v takom rozsahu ako navrhovala matka. Vyživovacia povinnosť otca k maloletej bola naposledy upravená pred viac ako 9 rokmi a odvtedy došlo k podstatnej zmene pomerov ako na strane účastníkov konania, tak i objektívne rastom životných nákladov. Od poslednej úpravy výživného došlo na strane maloletej k viacerým podstatným zmenám, z ktorých každá zmena odôvodňuje zvýšenie výživného. Bol to jednak nástup maloletej do predškolského zariadenia, potom nástup maloletej na prvý stupeň ZŠ a napokon aj prestup na druhý stupeň ZŠ. Je zrejmé, že jej vyšším vekom sa postupne zvyšujú aj jej výdavky, ako výdavky spojené so školou, tak aj výdavky s jej mimoškolskou záujmovou činnosťou, aktuálne je to jazdecký krúžok a pod. K podstatnej zmene pomerov došlo aj na strane matky dieťaťa. Tá bola síce v čase poslednej úpravy výživného na rodičovskej dovolenke a poberala len rodičovský príspevok a prídavky na dieťa, rovnako v čase začatia tohto konania bola na rodičovskej dovolenke a poberala len rodičovský príspevok, ale pribudla jej vyživovacia povinnosť k maloletému B. nar. v XX/XXXX, s ktorým bola donedávna na rodičovskej dovolenke a aktuálne je evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie s nárokom na dávky v nezamestnanosti. Matka má tak spolu vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom. Na strane otca nedošlo k podstatnejšej zmene pomerov. Ten rovnako ako v čase poslednej úpravy výživného, aj v súčasnosti je jediným konateľom a spoločníkom spol. A. G. I. a prostredníctvom svojej firmy robí vodiča vnútroštátnej i medzinárodnej nákladnej dopravy. Jeho spoločnosť stále vlastní to jedno nákladné vozidlo zn. Volvo r.v. 2006, na ktorom jazdí otec maloletej, iných zamestnancov spoločnosť nezamestnáva. V čase poslednej úpravy výživného otec poberal len minimálnu mzdu a v súčasnosti si z firmy vypláca len cestovné náhrady v priemernej výške 777,- eur mesačne + mzda z minimálneho pracovného úväzku od zamestnávateľa M. A. I. I. vo výške 50,- až 79,- eur mesačne brutto a jeho celkový mesačný príjem predstavuje podľa jeho udania 850,- až 900,- eur mesačne. Počet vyživovacích povinností sa mu nezmenil. Teda okrem maloletej A. nemá otec iné vyživovacie povinnosti.

8. Hoci na strane otca dieťaťa nedošlo k výraznejšej zmene pomerov, podstatnejšie zvýšenie výživného bolo podľa okresného súdu dôvodné. S poukazom na zistený skutkový stav, zistenú zmenu pomerov, odstup času od poslednej úpravy výživného, vek dieťaťa a odôvodnené potreby dieťaťa a schopnosti a možnosti rodičov, rozhodol súd o zvýšení vyživovacej povinnosti otca k maloletej z doterajšej sumy 125,- Eur mesačne na sumu 260,- Eur mesačne, ktorú sumu považoval okresný súd za zodpovedajúcu vyššie citovaným zákonným kritériám, keďže na strane dieťaťa došlo k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcej zvýšenie výživného. S poukazom na výšku výživného už okresný súd neupravoval tvorbu úspor, nakoľko sa jedná o sumu neprekračujúcu spotrebný charakter výživného. K matkou navrhovanej

sume výživného 350,- eur mesačne okresný súd uviedol, že uvedená suma by už podľa okresného súdu prekračovala schopnosti a možnosti otca maloletej, ako aj odôvodnené potreby 10-ročného dieťaťa, ku ktorému majú vyživovaciu povinnosť obaja rodičia, a u ktorého je dôvodný predpoklad, že v budúcnosti bude ešte dochádzať k zmene pomerov, čo bude v budúcnosti odôvodňovať úpravu výšky výživného. Je pravdou, že spoločnosť, ktorej je otec dieťaťa jediným spoločníkom, dosahuje slušné obraty, ale súčasne má spoločnosť aj pomerne vysoké náklady spojené s prevádzkou svojej činnosti - nákladnej dopravy. Keby súd aj vychádzal z princípu potenciality príjmu u otca, na čo poukazovala matka dieťaťa, matkou požadované výživné by tiež nezodpovedalo zisteniam súdu, nakoľko ÚPSVaR Trenčín eviduje podľa jeho oznámenia voľné pracovné miesta najčastejšie so mzdovými ponukami za mesiac (od 932,- eur). S prihliadnutím na všetky uvedené dôvody okresný súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej zo sumy 125,- Eur na sumu 260,- Eur mesačne, čo predstavuje 2,08-násobné zvýšenie výživného a podľa okresného súdu zodpovedá zistenému skutkovému stavu, zmene pomerov, veku a odôvodneným potrebám dieťaťa a schopnostiam a možnostiam rodičov.

9. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súvislosti so zvýšením vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu konštatoval, že otcovi vznikol dlh na zameškanom zvýšenom výživnom za obdobie od 1.9.2024 do 30.6.2024 vo výške 1.350,- Eur (10 mesiacov á 135,- Eur), ktorú sumu okresný súd povolil otcovi splácať v splátkach po 100,- Eur mesačne tak, aby dlh bol vyrovnaný v priebehu 14 mesiacov, pod následkom straty výhody splátok.

10. O trovách konania v danej veci súd rozhodol v zmysle § 58 v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

11. Proti uvedenému rozhodnutiu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutočný stav veci, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Otec má za to, že z vykonaného dokazovania nevyplynuli také náklady na odôvodnené potreby maloletej, ktoré by vzhľadom na jej vek odôvodňovali určenie výživného vo výške 260 Eur mesačne. Súd prvej inštancie iba všeobecne poukázal, že podstatnejšie zvýšenie výživného je dôvodné s poukazom na zistený skutkový stav, zistenú zmenu pomerov, odstup času od poslednej úpravy výživného, vek dieťaťa a odôvodnené potreby dieťaťa a schopnosti a možnosti rodičov. Tento záver je veľmi všeobecný a arbitrárny, pričom absentujú úvahy súdu o vypořiadaní sa s jednotlivými tvrdeniami účastníkov a dôkazmi, ktoré predložili účastníci v konaní, resp. si súd zabezpečil. Okresný súd odôvodnil zmenu pomerov na strane maloletej, no vôbec sa nezaobrá konkrétnymi nákladmi na odôvodnené potreby maloletej, aké boli preukázané v konaní. Podľa otca uvedené nedostatky odôvodnenia napadnutého rozsudku sú spôsobené jednoducho tým, že matka ani riadne netvrdila ani nepreukázala také náklady na odôvodnené potreby maloletej, ktoré by odôvodňovali určenie výživného vo výške 260 Eur mesačne. Ďalej uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že potreby maloletého dieťaťa boli zistené len v bežnom rozsahu. Je zrejmé, že matka v konaní v podstate poukazovala na náklady spojené s jazdeckým krúžkom („105 eur mesačne“) a náklady na zubára, ktoré predstavujú 40 eur mesačne. Otec spochybňoval a naďalej spochybňuje tieto náklady, keďže jazdecký krúžok matka vôbec nekonzultovala s otcom, sama uviedla, že mesačný poplatok za jazdecký krúžok hradí jej partner a otec sa domnieva, že matka sa cez výživné len domáha, aby náklady s tým spojené boli prenesené fakticky na neho, hoci nedal súhlas s týmto krúžkom, keďže matka ho o tom ani neinformovala. Pokiaľ ide o náklady na zubára, tak tieto sú neprimerané a nepreukázané. Matka tiež doložila bločky ohľadom nákupu školského vaku, zošitov a pod., ide o jednorazové náklady, čo znamená, že nie sú to bežné mesačné výdavky na odôvodnené potreby maloletej. K tomu dodal, že ani výška týchto a iných jednorazových výdavkov, ktoré doložila matka do spisu, nedosahuje takú výraznú sumu, ktorá by odôvodňovala tak vysoké výživné ako určil okresný súd. K tvrdeniam matky ohľadom jej nákladov na bývanie uviedol, že tieto neuhrádza ona, ale jej partner, čo znamená, že matka nemá náklady na bývanie. Zdôraznil, že v čase vyhlásenia rozsudku boli príjmy matky vyššie ako jeho príjmy. Otec tak považoval napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný, keďže nie je z odôvodnenia rozsudku zrejmé, že ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s nákladmi na odôvodnené potreby maloletej, t. j. súd neustálil ich výšku, ako to posúdil vo vzťahu k určaniu vyživovacej povinnosti otca. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku zároveň nie je zrejmé, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal so schopnosťami anosťami otca vo vzťahu k jeho

vyživovacej povinnosti. Napadnutý rozsudok bol, podľa otca, aj v tomto smere nepreskúmateľný, teda nesplňa zákonom ustanovené náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP.

12. Otec v rámci svojej argumentácie v podanom odvolaní poukázal aj na to, že jeho príjem bol preukázaný príslušnými dokladmi v priemere na sume 818,90 eur mesačne (cestovné náhrady a mzdy z práce na skrátenej úväzok). I keď tvrdil, že má príjem 850,- až 900,- eur mesačne, je zrejmé, že listinné dôkazy preukázali, že jeho príjem je o niečo nižší. Ak by aj okresný súd vychádzal zo sumy 900,- eur, tak nie je dôvodné zvýšiť výživné na sumu 260,- eur, keďže takáto vyživovacia povinnosť nie je preukázateľne v schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch otca. S prihliadnutím na metodické tabuľky výpočtu výživného v SR vypracované MS SR by v súlade s týmito tabuľkami maloletej malo patriť výživné vo výške 22 % mesačného príjmu otca. S istotou možno povedať vzhľadom na vykonané dokazovanie, že suma 260,- eur nepredstavuje 22 % mesačného príjmu otca. Otec preto spochybňoval záver súdu prvej inštancie, že je v jeho možnostiach a schopnostiach uhrádzať výživné vo výške 260,- eur a považoval ho za nesprávny, pretože podľa otca nemal oporu vo vykonanom dokazovaní. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti otec navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že zvýši vyživovaciu povinnosť otca k maloletej na sumu 180,- eur mesačne, s účinnosťou od 01.09.2024, ktoré je otec povinný prispievať k rukám matky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, dlh otca na zameškanom zvýšenom výživnom pre maloletú za obdobie od 01.09.2024 do 30.06.2025 vo výške 550,- eur sa otcovi povolí splácať v splátkach po 50,- eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky, až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia a žiadnemu z účastníkov neprizná nárok na náhradu trov konania.

13. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), po zistení, že odvolanie otca bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu podľa § 65 CMP, s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a toto rozhodnutie bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), konštatujúc dôvodnosť odvolania otca podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok okresného súdu zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Predmetom odvolacieho konania bolo rozhodnutie okresného súdu, ktorým zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletemu dieťaťu. Súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť prispievať na maloletú zvýšenou sumou 260,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2024, ktoré je otec povinný prispievať k rukám matky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Otec vo svojom odvolaní namietal, že uvedené rozhodnutie je nesprávne, pretože súd prvej inštancie nesprávne zistil skutočný stav vecí, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. K odvolacím argumentom otca, uplatneným vo vzťahu k určeniu vyživovacej povinnosti otca k maloletemu dieťaťu, odvolací súd vo všeobecnosti považuje za potrebné uviesť, že platná právna úprava vyživovacej povinnosti rodičov k deťom (§ 62 ods. 1 zákona o rodine) je založená na rovnakom postavení muža (otca) a ženy (matky). Obaja rodičia tak majú povinnosť prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov (§ 62 ods. 2 veta prvá zákona o rodine). Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti a

rozumejú sa nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby rodiča, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Subjektívne schopnosti sa však môžu realizovať len v rámci objektívne daných možností, ktoré determinuje reálna situácia na trhu práce, miera nezamestnanosti v regióne, v príslušnom odbore, vekovej kategórii, dosahované zárobky v danom povolaní. Majetkové pomery rodiča umožňujú komplexne posúdiť celkovú situáciu, životnú úroveň rodiča pre potreby výživného, keďže príjmové pomery samej osebe neposkytujú úplný obraz o situácii povinného rodiča. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodiča je potrebné prihliadnuť aj vtedy, ak sa rodič vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako je potrebné prihliadať aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré rodič na seba berie.

18. Rozsah vyživovacej povinnosti rodiča je limitovaný odôvodnenými potrebami dieťaťa (§ 75 ods. 1 zákona o rodine), pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 2 veta druhá zákona o rodine). Odôvodnené potreby dieťaťa sú rôzne podľa okolností konkrétneho prípadu, sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote, výšky eventuálnych vlastných príjmov a pod. Avšak odôvodnené potreby dieťaťa neurčujú len tieto okolnosti, sú bezprostredne ovplyvňované i schopnosťou a možnosťou rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých nevyhnutných potrieb, nutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi široké, sú odôvodnenými tiež ďalšie potreby dieťaťa, ktoré nie sú nevyhnutné, ale - práve so zreteľom napr. k veku a zdravotnému stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote - prospešné všestrannému vývoju dieťaťa vo vyspelejšej spoločnosti.

19. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktorým rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie sa vyššie danými kritériami neriadil dôsledne. Konanie o určenie výživného patrí medzi mimosporové konania patriace do oblasti starostlivosti súdu o maloleté dieťa. Mimosporové konanie je typické dominanciou princípu oficiality a princípu materiálnej pravdy. Tieto vyžadujú od súdu, aby zistil skutočný stav veci, teda v rámci dokazovania sa nemôže spoliehať len na dôkaznú iniciatívu účastníkov konania, ale aplikuje sa vyšetrovací, resp. vyhľadávací princíp civilného procesu. Preto je súd povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci konania, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci. Pokiaľ teda súd prvej inštancie nemal zistené pomery rodičov a maloletého dieťaťa, skutočný stav nebol dostatočne zistený a súdom vyhodnotený, čím neboli splnené zákonné podmienky pre posúdenie konkrétnej výšky vyživovacej povinnosti otca.

20. Odvolací súd predovšetkým poukazuje na to, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením práva a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu (rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03, či sp. zn. III. ÚS 60/04). Podľa Ústavného súdu SR: „Z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad“ (napr. Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Recueil III/1997, či rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani c. Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B). Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie musí byť dostatočným podkladom pre uskutočnenie jeho prieskumu v rámci odvolacieho konania.

21. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci, podľa odvolacieho súdu, nedostatočne ustálil rozsah odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ktoré majú predstavovať vyčíslenie všetkých pravidelných a nepravidelných platieb tak, aby odôvodnené potreby maloletého dieťaťa boli jednoznačne určiteľné.

Tieto musia vychádzať zo základných potrieb (bývanie, stravovanie, ošatenie, zdravotná starostlivosť, náklady súvisiace o školskou dochádzkou a pod.), a pokiaľ to životná úroveň rodičov dovoľuje, tiež aj so zohľadnením nákladov na voľnočasové aktivity. Následne súd musí tieto posudzovať vo vzťahu k zárobkovým možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom rodičov so zohľadnením práva dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov a až napokon pristúpiť k určeniu miery, ktorou sa na odôvodnených nákladoch dieťaťa bude podieľať každý z rodičov (pri zohľadnení ich zárobkových schopností, majetkových pomerov, životnej úrovne, plnenia vyživovacej povinnosti aj osobnou starostlivosťou o dieťa a pod.). Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, akú výšku bežných mesačných výdavkov na bývanie, stravu, hygienu, ošatenie, školské potreby, či voľnočasové aktivity považoval za odôvodnenú (chýba kvantifikácia potrieb v členení na opakujúce sa a jednorazové výdavky s ich mesačným prepočtom), ani ako sa dopracoval k záveru, že práve bežné výživné ustálené na sumu 260,- Eur mesačne zodpovedá primeranému podielu otca na výžive maloletého dieťaťa. Odvolací súd na tomto mieste poznamenáva, že práve jednoznačné ustálenie a vyčíslenie odôvodnených potrieb každého jedného maloletého dieťaťa je imanentnou súčasťou rozhodnutia, týkajúceho sa vyživovacej povinnosti povinného rodiča o určení výživného, od ktorého sa odvíja následná úvaha o určení miery, ktorou sa na stanovených mesačných nákladoch bude podieľať každý z rodičov. Odvolací súd nevyklučuje, že okresný súd sa konkrétne uvedenými skutočnosťami zaoberal, ak sa však nepremietli do písomného vyhotovenia, tak potom bolo možné odvolacím súdom len konštatovať, že súd prvej inštancie sa odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa dôsledne nezaoberal, tieto jednotlivito nevyhodnocoval, preto skutkové zistenia o potrebách maloletého dieťaťa bolo možné považovať len za neúplné a záver o primeranosti určenej sumy výživného za predčasný.

22. Odvolací súd sa stotožnil s odvolacou námietskou otca, že skutkové zistenia okresného súdu o príjmových a majetkových pomeroch otca nie sú úplné a dostatočne preukázané. Okresný súd síce v odseku 16. odôvodnenia prevzal tvrdenie otca o výške jeho príjmu na sume 850,- až 900 Eur, avšak učinil tak bez toho, aby bolo pre odvolací súd zrejmé, ako okresný súd zistenia o majetkovej a príjmovej situácii otca uvedené v ods. 9 odôvodnenia pretavil do určenia konkrétnej sumy čistého príjmu otca, prípadne jej ohraničeného rozpätia, ktorá pre súd predstavuje východiskový údaj pri posudzovaní výšky výživného. Navyše, pokiaľ okresný súd v odseku 10. a 11. odôvodnenia svojho rozsudku pracoval na účely posúdenia možnej aplikácie § 63 ods. 1 Zákona o rodine so mzdovým rozpätím inzerovaných ponúk práce, tento postup podľa odvolacieho súdu nemá oporu v zistenom skutočnom stave o majetkovej situácii otca, keďže k aplikácii tohto ustanovenia súd pristúpi až po nesplnení povinnosti rodiča predložiť podklady na zhodnotenie jeho majetkových pomerov. Okresný súd sa podľa odvolacieho súdu pri ustálení príjmu otca v ods. 9. a 16. odôvodnenia obmedzil len na prevzatie ním tvrdných skutočností ohľadom jeho finančnej situácie, a to bez vykonania ďalších úkonov zameraných na zistenie jeho reálne dosahovaných príjmov v súlade s vyšetrovacím princípom a princípom materiálnej pravdy. Odvolací súd považuje za potrebné doplniť, že z odôvodnenia súdu prvej inštancie zároveň nevyplýva, ako skúmal výdavky otca na jeho osobné potreby a následným vyhodnotením a určením, ktoré z nich sú odôvodnené, ktoré nadštandardné alebo neprimerané. Takýto postup nie je v súlade s požiadavkou preskúmateľnosti rozhodnutia a neumožňuje odvolaciemu súdu posúdiť, z akých konkrétnych premís okresný súd vychádzal pri posúdení primeranosti určeného výživného v rámci odvolacieho prieskumu. Odvolací súd týmto nevyvodzuje záver o potrebe určiť vyššie, príp. nižšie, výživné, konštatuje však, že skutkové zistenia okresného súdu sú v tejto časti neúplné, čo bráni riadnemu preskúmaniu napadnutého rozsudku v medziach podaného odvolania. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplývajú dôvody, pre ktoré okresný súd pristúpil k zmene, a to bez uvedenia aplikovanej právnej úpravy a rozhodných skutočností, ku zmene ktorých došlo oproti pôvodnému rozhodnutiu v časti úspor. Pripomína odvolací súd, že o povinnosti rodiča platiť výživné na tvorbu úspor bolo v pôvodnom rozhodnutí rozhodnuté na základe záveru o takých priaznivých majetkových pomeroch rodiča, ktoré okrem bežného spotrebného výživného umožnili rodičovi platiť dieťaťu finančné prostriedky navyše, nad rámec bežného výživného, t.j. na vytvorenie úspor pre budúce výdavky. Preto, ak okresný súd mal zato, že v tejto rovine nastala zmena, tak v konaní mal skúmať majetkové pomery rodiča a zdôvodniť, prečo jeho pomery už neumožňujú aj tvorbu úspor nad rámec bežného výživného a súčasne i existenciu odôvodnených potrieb dieťaťa vyžadujúcich si určenie takéhoto výživného (viď primerane Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/19/2021).

23. Obdobné nedostatky v odôvodnení rozhodnutia odvolací súd zistil aj vo vzťahu k majetkovým pomeroch matky. Okresný súd v tejto súvislosti len uviedol, že matka je od 17.02.2025 evidovaná ako

uchádzačka o zamestnanie, poberá dávky v nezamestnanosti vo výške 1400,- až 1500,- eur mesačne, má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi, v roku 2025 poberala rodičovský príspevok vo výške 482,30 eur mesačne, býva v byte jej priateľa, kde náklady na bývanie predstavujú 250,- eur. V odôvodnení okresného súdu však absentuje sumarizácia výdavkov, ktoré matka mesačne vynakladá na zabezpečenie jej potrieb, ich bližšia konkretizácia, aj to, ako a v akej miere ich okresný súd vyhodnotil ako primerané a dôvodné. Takto ustálenú majetkovú situáciu matky nemožno považovať za dostatočnú. Na podporu svojej argumentácie odvolací súd poznamenáva, že výživné je záväzok oboch rodičov, preto by jeho určenie malo byť primerané schopnostiam každého z nich. Súd by nemal jednostranne posudzovať situáciu jedného rodiča a ignorovať okolnosti druhého. Bez skúmania majetkovej situácie matky, prípadne jej ďalších možností je takéto rozhodnutie spochybiteľné.

24. Na základe uvedeného, súd prvej inštancie po vrátení veci sústredí dokazovanie na zisťovanie skutočností majúcich podstatný význam pre určenie vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu, najmä:

- zistí odôvodnené potreby maloletého dieťaťa v posudzovanom období, a to v jednotlivých položkách (bývanie, stravovanie, hygiena, zdravotná starostlivosť, školské výdavky, cestovné, ošatenie, obuv, mimoškolské aktivity a pod.), pričom jednotlivé potreby konkrétne vyhodnotí, rozlíši bežné, nevyhnutné a nadštandardné potreby, a pri chýbajúcich dokladoch urobí kvalifikovaný odhad priemernej mesačnej potreby (prepočtom 1/12);
- vyhodnotí finančnú situáciu matky (príjem, prídavky, bonus, výdavky), so zohľadnením výkonu osobnej starostlivosti o maloleté dieťa,
- zistí príjem, pravidelné výdavky otca, pričom vyhodnotí, ktoré z týchto výdavkov sú dôvodné a ktoré nadštandardné alebo neprimerané, vyhodnotí skutočnosť, že otec je jediným konateľom a spoločníkom A. G. I.

a uvedené zistenia zohľadní pri určení konkrétnej výšky vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu (teda výšky bežného výživného) a tiež vyhodnotí i (ne)splnenie podmienok pre zmenu vyživovacej povinnosti v časti úspor.

25. Zvýrazňuje sa, že určenie výšky výživného na dieťa je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych jedinečných skutkových okolností každej prejednáwanej veci, nezameniteľných s okolnosťami relevantnými v iných veciach (podporne a primerane napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7CdoR/1/2025 zo dňa 26.02.2025 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7CdoR/4/2025 zo dňa 19.03.2025).

26. Odvolací súd k svojmu rozhodnutiu, ktorým zrušil rozhodnutie okresného súdu, považuje za podstatné uviesť pre úplnosť, že rozsah - miera, časová a procesná náročnosť dokazovania, ktoré je potrebné vykonať okresným súdom, s poukazom na vyššie uvedené závery krajského súdu, pre rozhodnutie vo veci výrazne presahuje rámec účelu odvolacieho konania. Uvedený postup odvolacieho súdu preto nebol v rozpore ani s rozhodnutím Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 161/2023 zo dňa 12. októbra 2023.

27. Len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že spoločník a konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným môže od spoločnosti poberať príjmy za prácu spoločníka a konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným, príjmy na základe pracovnoprávneho vzťahu a podiely na zisku. Príjmy za prácu spoločníkov a konateľov spoločnosti s ručením obmedzeným sa podľa zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov považujú za príjmy zo závislej činnosti. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku z 25. januára 2018 sp. zn. 8Sžf/55/2015 judikoval, že: „Závislá činnosť je širší pojem ako závislá práca a je právne irelevantným to, či konateľ a spoločník je povinný pri výkone tejto činnosti (práce) pre spoločnosť dodržiavať príkazy inej osoby, keďže u konateľa alebo spoločníka spoločnosti ide vždy o príjem zo závislej činnosti, ak spoločnosť bude konateľovi alebo spoločníkovi spoločnosti s ručením obmedzeným poskytovať platby (príjem za činnosť), ktorú vykonal pre túto spoločnosť a ktorej cieľom je činnosť pre vykonávanie predmetu podnikania tejto spoločnosti. Príjmami zo závislej činnosti sú príjmy za prácu“ „spoločníkov a konateľov spoločností s ručením obmedzeným a komanditistov komanditných spoločností, a to aj keď nie sú povinní pri výkone práce pre družstvo alebo pre spoločnosť dodržiavať príkazy inej osoby.“ Rovnaký názor bol vyslovený už v skoršom rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. novembra 1998 sp. zn. 5Sž/105/98 uverejnenom v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod publikačným č. 107/99 s právnou vetou: „Na daňové účely sa za príjem zo závislej činnosti považuje aj príjem spoločníka spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorý mu je vyplácaný za prácu (služby) poskytovanú

pre spoločnosť, a to bez ohľadu na to, či spoločník túto prácu vykonáva na základe pracovnej alebo inej zmluvy, prípadne aj bez takejto zmluvy.“

28. Súd prvej inštancie vo veci rozhodne po zistení skutočného stavu v čase svojho rozhodnutia, na základe vykonania na vec vzťahujúceho sa dokazovania v súlade s § 188, § 195 a nasl. CSP a § 204 CSP a súčasne umožní účastníkom konania vyjadriť sa k dôkazom (§ 182 CSP). Pri vyhodnotení výsledkov dokazovania, so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty otca, tieto posúdi z hľadiska na ne vzťahujúcich sa zákonných ustanovení. Svoje nové rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodní v súlade s § 220 CSP tak, aby právne závery, ku ktorým dospeje, mali oporu vo vykonanom dokazovaní a aby úvahy súdu k týmto záverom vedúce, boli logické a presvedčivé. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie opätovne rozhodne o trovách prvoinštančného konania a v súlade s § 396 ods. 3 CSP rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

29. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.